

дени малки дюкянчета, въ които се продава на открито хлѣбъ, месо, риба, птици, зеленчуци, лимони, портокали, макарони, колбаси и др. Продавачитѣ викатъ съ звѣнливъ гласъ, като приканятъ минувачитѣ. Върѣдъ тѣлпата съ мѣка си пробива пѣтъ двуколка, теглена отъ едно магаре.

Ла Валета е голѣмъ градъ. Съ предградията си брой надъ 100 хиляди жители. Въ него живѣе губернаторътъ и заседава народното събрание. Има университетъ, нѣколко срѣдни учебни заведения и много основни училища. Желѣзенъ пѣтъ — единственъ въ острова (13 клм). — го свързва съ бившата столица на Малта — Чита Векаей (до 1570 год.). Останалитѣ селища сж малки бедни селца.

До 14 в. пр. Христа Малта е билъ финикийско владение. Следъ това последователно преминава въ рѣцетѣ на гърци, картагенци, римляни, вандали и готи. Въ началото на V в. сл. Хр. го завладяватъ византийцитѣ. Жителитѣ на Малта сж отъ първитѣ последователи на християнството. На тоя островъ се е спасилъ апостолъ Павелъ следъ едно коработрушение. Презъ срѣднитѣ вѣкове господари на острова станали арабитѣ, и оттукъ тѣхнитѣ пирати извършвали нападенията си. Въ края на XI в. Малта става норманско владение. До XV в. сждбата му е свързана съ историята на Сарацинското кралство. Въ 1530 г. той билъ даденъ на Йоанитския орденъ, който го обѣрналъ на крепостъ срещу турскитѣ нападения. Въ втората половина на XVI в. Малта издържалъ най голѣмата турска обсада, презъ време на която се прославилъ великиятъ магистъръ на ордена, Ла-Валетъ, чието име днесъ носи столицата на острова. Въ 1798 год. Наполеонъ, на пѣтъ за Египетъ, изгонилъ ордена, но малтийцитѣ въстанали и съ неаполитански и английски войски принудили французкия гарнизонъ да отстъпи. Отъ тази година Малта става английско владение.